

Wspomnienie o mgr inż. Józefie Mikołaju Dobieckim (1899–1989)

Urodził się 6 grudnia 1899 roku we Lwowie. Tutaj uzyskał maturę w VIII realnym gimnazjum w roku 1918, a w roku 1925 ukończył leśnictwo na Politechnice Lwowskiej.

Od września 1918 do sierpnia 1919 uczestniczy w walkach wokół Lwowa. Ze względu na studia w roku 1920 zostaje zwolniony ze służby wojskowej w stopniu porucznika. W trakcie studiów odbywa praktyki zawodowe w Nadleśnictwie Jagielnica, a od listopada 1924 r. do czerwca 1925 jest leśniczym lasów Towarzystwa Przemysłowego w Rozłuczu. Po uzyskaniu tytułu inżyniera przenosi się do fundacji Stanisława hr. Skrabka obejmując przez 12 lat pracy funkcje: urzędnika, leśniczego, zarządcy składu drewna i nadleśniczego w Zabiu powiat Kossów Huculski.

W roku 1937 przenosi się do majątku hr Stanisława Tyszkiewicza na stanowisko dyrektora. W dniu 31 sierpnia zostaje zmobilizowany i bierze udział w kampanii polsko-niemieckiej we Lwowie. Nie zgłasza się na wezwanie Armii Radzieckiej unikając w ten sposób internowania i śmierci w Katyniu. W marcu 1940 roku otrzymuje pracę w Tarnowskim Okręgu Leśno-Przemysłowym. W roku 1941 dostaje pracę jako nadleśniczy Nadleśnictwa Sielec Bieńków, gdzie przebywa do 30 czerwca 1944 roku. Po spaleniu nadleśnictwa i okolicznych wiosek przez nacjonalistów ukraińskich, wyjeżdża na zachód w okolice Rzeszowa, gdzie doczekał się wyzwolenia z okupacji niemieckiej.

W sierpniu 1944 roku podejmuje pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych w Rzeszowie jako nadleśniczy Nadleśnictwa Głogów, a od 1 marca 1945 przenosi się do Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu. Tam, do roku 1953 organizuje odbudowę leśnictwa jako inspektor obwodowy, potem w Ekspozyturze Departamentu Kontroli na stanowisku p.o. kierownika. Wniosek awansowy na kierownika Ekspozytury został wstrzymany przez KW PZPR, pod zarzutem, że "utrzymywał zażyłe stosunki z Ob. Pohlem" – wspaniałym leśnikiem, pierwszym po wyzwoleniu kierownikiem Dyrekcji LP w Poznaniu, później pracownikiem PAN i WSR w Poznaniu.

Przyjmuje propozycję przeniesienia się na Dolny Śląsk. Zostaje nadleśniczym Nadleśnictwa Jawor, potem kolejno kierownika technicznego, głównego inżyniera i p.o. dyrektora Rejonu LP w Chojnowie. Po likwidacji rejonu zostaje przeniesiony na stanowisko st. inspektora Zarządu LP we Wrocławiu i po roku na inspektora obwodowego w Sudetach Środkowych i Zachodnich. Na tym stanowisku pracował do emerytury, na którą przeszedł w roku 1968. W latach 1957–1968 pełnił funkcję rzecznika dyscyplinarnego przy OZLP we Wrocławiu.

W roku 1961 otrzymał zgodę na wykonywanie zawodu nauczyciela w Technikum Przemysłu Drzewnego w Sobieszowie.

Działalność społeczną podejmuje już w roku 1914 w I Drużynie Skautów Lwowskich. Ostatnie spotkanie członków drużyny zorganizował w roku 1984, na które przyjechało 9 z 11 żyjących członków drużyny. W latach 1926–1934 był instruktorem Związku Zawodowego Leśników. Działa w Lidze Ochrony Przyrody. W roku 1962 zostaje prezesem Zarządu Powiatowego LOP w Jeleniej Górze, wykazując się doskonałym zmysłem organizatorskim. Po reorganizacji administracji w 1976 roku zostaje prezesem Zarządu Wojewódzkiego LOP w Jeleniej Górze i w 1982 otrzymuje tytuł Honorowego Prezesa ZW LOP w Jeleniej Górze.

Jest współzałożycielem i organizatorem Straży Ochrony Przyrody na Dolnym Śląsku; od 1968 do 1989 sprawował funkcję Wojewódzkiego Inspektora SOP na Dolny Śląsk, a od 1975 na województwo jeleniogórskie. Przez wiele kadencji jest członkiem ZG LOP i Rady Naukowej Karkonoskiego Parku Narodowego. Wspólnie z innymi leśnikami i działaczami LOP wzbogaca biblioteki Karkonoskiego Parku Narodowego i ZW LOP o unikatowe pozycje z okresu XIX--XX wieku a związane z geografią, historią ochrony przyrody i przyrodą Sudetów.

Swoim doświadczeniem i bogatą wiedzą służył w publikacjach, prelekcjach i wykładach z leśnictwa i ochrony przyrody.

W dniu 21 sierpnia 1989 roku śmierć zabrała wspaniałego leśnika, wielce życzliwego dla młodzieży i przyrody. W ostatniej drodze oddali mu hołd licznie zebrani leśnicy z Dolnego Śląska, młodzież i nauczyciele z Zespołu Szkół Drzewnych i Leśnych, członkowie LOP, PTTK, PZW, PZŁ i SOP.

Za działalność zawodową, wojskową i społeczną otrzymał Józef M. Dobiecki między innymi: Medal za Wojnę 1918–1920, Medal Orłąt Lwowskich, Krzyż Obrony Lwowa 1918, Medal Niepodległości, Krzyż Walecznych, Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski i najwyższe odznaczenia za działalność w LOP.

Cześć Jego Pamięci!

BERNARD KONCA